

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΣΦΡΑΜΕΝΟ
ΤΕΣ 0™
Ταχ. Γραφείο
ΑΘΗΝΑΣ 15
Αριθμός Άδειας
1

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008

ΕΔΡΑ:
ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΟΥ 4
ΝΕΑ ΦΙΛΟΘΕΗ
ΑΘΗΝΑ 11 524

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΑΒΕΡΩΦΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 60 • ΕΤΟΣ 14^ο • ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΜΕ 6396 • ΑΦΜ 999753680 • Ι.Α. ΑΘΗΝΩΝ

Φθινοπωρινά

- Ο ΣΑΑΣΑ, ανανεωμένος από τις καλοκαιρινές διακοπές, ετοιμάζεται για νέες δράσεις για το 2009. Εκτός από τον αποκριάτικο χορό και τη Γενική Συνέλευση-εκλογές, προγραμματίζεται μια εκδρομή προς Μέτσοβο- Ζαγοροχώρια και μια εκδρομή-κρουαζιέρα στην Αλεξάνδρεια (λεπτομέρειες σε άλλες στήλες της «ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ»). Το νέο λεύκωμα που θα εκδοθεί χρειάζεται τη βοήθεια όλων μας.
- Ο Σύνδεσμος Αιγυπτιακών Ελλήνων (ΣΑΕ) στο εντευκτήριό του της οδού Γ' Σεπτεμβρίου 56, οργανώνει (για την 8η Δεκεμβρίου και ώρα 19:45) ομιλία του Γ.Γ. της υπερνομαρχίας Δράμας-Καβάλας-Ξάνθης κ. Αλέξανδρου Χωρινού με θέμα "Πετρέλαια του Πρίνου από το 1970 μέχρι το 2000". Τον ομιλητή θα παρουσιάσει ο Γ.Γ του συλλόγου μας Β.Γ. Πεκκλήρης.
- Ευχόμαστε σε όλους ΚΑΛΟ ΧΕΙΜΩΝΑ.

Το Δ.Σ.

Τα 3 εκατοντάχρονα της Ελληνικής Αλεξάνδρειας

Το 2009, στην Ελληνική Αλεξάνδρεια συμπληρώνονται εκατό χρόνια ζωής για τρία σημαντικά στηρίγματα της εκατόν εξηταπεντάχρονης παρουσίας μας στην πόλη του Αλέξανδρου.

► Τον Οκτώβριο του 1909 άνοιξε τις πύλες του, στη μαθητιώσα νεολαία, το Ζερβουδάκειο κτήριο, όπου μέχρι σήμερα στεγάζεται το Αβερώφειο Γυμνάσιο - Λύκειο αρρένων και θηλέων. Πήρε έγκριση λειτουργίας το 1890 από το ελληνικό Υπουργείο Παιδείας και φέτος συμπληρώνει αισίως 119 έτη λειτουργίας.

► Το 1909 ιδρύθηκε ένας από τους παλαιότερους ελληνικούς αθλητικούς φορείς, ο Ναυτικός Όμιλος Αλεξάνδρειας.

► Τον ίδιο χρόνο ιδρύθηκε και ο «ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ», πολιτιστικό σωματείο που, παρά τη σημερινή ολιγάριθμη αλεξανδρινή παροικία, φροντίζει ακόμη για την πνευματική τροφή των λίγων εναπομεινάντων.

Για να τιμήσουμε τα σημαντικά αυτά γενέθλια και να

Ναβάλουμε μια μικρή ενδεικτική φωτογραφία για να ομορφυνεί το εξωφυλλο και να μην πήξει με επιπλέον κείμενο;

συνεχίσουμε να στηρίζουμε με την παρουσία μας τους λίγους που απέμειναν να κρατούνε Θερμοπύλες, ετοιμάζεται οργάνωση ταξιδιού Αιγυπτιακών και φίλων τους, ώστε να δοθεί και αριθμητικά η λαμπρότητα που ταιριάζει στην περίπτωση.

Για να αποφευχθούν τα προβλήματα στην οργάνωση πολυδιάσπασης των επισκεπτών, το ταξίδι, διάρκειας μιας εβδομάδας, θα γίνει με ναυλωμένο πολυτελέστατο κρουαζιερόπλοιο, που θα παραμείνει στο λιμάνι της

Αλεξάνδρειας για 4 ημέρες. Θα περιλαμβάνει παρακολούθηση των εορτασμών και προαιρετική εκδρομή για την κλασική ξενάγηση του Καΐρου.

Ο Αλεξανδρινός Ι. Σιάκας της NASCO TOURS φροντίζει για τη ναύλωση του κρουαζιερόπλοιου, με άνετες καμπίνες, πλήρη διατροφή και μεταφορά με πούλμαν της εταιρείας στους τόπους εορτασμού ή στο κέντρο της Αλεξάνδρειας για τις περιηγήσεις μας.

Το αναλυτικό πρόγραμμα της εκδρομής, το κόστος, καθώς και τους τρόπους πληρωμής θα δημοσιεύσουμε στην επόμενη ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ώστε:

Να μπορέσουν αυτή τη φορά οι Αιγυπτιώτες του εξωτερικού να είναι και αυτοί μαζί μας.

Να κάνετε εγκαίρως την ταξιδιωτική εγγραφή σας για να έχετε το είδος της καμπίνας που επιθυμείτε.

Να γίνει τμηματικά η πληρωμή του ναύλου για την πιο άνετη εξόφλησή του.

Παραδείγματα προς μίμηση

Σε μια εποχή που πρωτοστατούν τα σκάνδαλα, αλληλοκατηγορούνται τα κόμματα, οι πολίτες βάζουν πρώτο μόνο το προσωπικό και συντεχνιακό τους συμφέρον, οι αθλητές θέλουν να πάρουν πρωτιές με χημικά βοηθήματα και τα μέσα ενημέρωσης τιτιβίζουν ανάλογα με τις κομματικές προτιμήσεις των μεγάλων αφεντικών τους, δύο γεγονότα ήλθαν να μου επιβεβαιώσουν ότι δεν είμαι ο μόνος ασύγχρονος Έλληνας με τη σημερινή πραγματικότητα.

Είμαι υπερήφανος που οι αθλητές της ελληνικής ομάδας στους παραολυμπιακούς του Πεκίνου κατέκτησαν συνολικά 24 μετάλλια. Είμαι ακόμη αισιόδοξος που υπάρχουν ακόμη Ελληνόπουλα, χωρίς σπόνσορες και βλέψεις για δωρεάν ανώτερη μόρφωση ή επαγγελματική αποκατάσταση, με πολύ κόπο να καταφέρνουν να κατακτούν μια θέση στο βάθρο σε πείσμα της άδικης μοίρας τους. Μου δίνουν δύναμη αυτοί οι συνάνθρωποί μου και θυμώνω με εμάς τους αρτιμελείς που γκρινιάζουμε με τον πρώτο πονοκέφαλο ή το φθινοπωρινό λουμπάγκο μας.

Είμαι υπερήφανος που μέσα στην παραζάλη των επιδοτούμενων μη κυβερνητικών οργανώσεων και των off shore

εταιρειών, ο σύλλογος που εκπροσωπεί στην Ελλάδα εμάς τους Αιγυπτιώτες γιόρτασε τα 75 χρόνια του με μεγάλη συναυλία στο Ηρώδειο. Ο Σύνδεσμος Αιγυπτιωτών Ελλήνων, πέραν από το πολιτιστικό του έργο και τη στέγη που παρέχει στα μικρότερα σωματεία μας, είναι ο άξιος, ταπεινός και αθόρυβος συνεχιστής του έργου των Κοινοτήτων που είχαμε

στη Νειλοχώρα Αίγυπτο.

Με τη σοβαρότητα που τον διακρίνει για τη φροντίδα των μη εχόντων συμπατριωτών μας, ο ΣΑΕ φρόντισε να πραγματοποιηθεί μία συναυλία υψηλού επιπέδου στο θέατρο του Ηρώδειου. Σ' αυτήν, ο συμπατριώτης μας συνθέτης Δημήτρης Παπαδημητρίου παρουσίασε το έργο του «Η μεγάλη συνάντηση» με μελοποιημένους στίχους του Καβάφη και του Σεφέρη και ερμηνευτές τη Φωτεινή Δάρα, το Γεράσιμο Ανδρέατο και άλλους τραγουδιστές, με τη χορωδία της ΕΡΤ και συνοδεία της ορχήστρας σύγχρονης μουσικής της ΕΡΤ, υπό τη διεύθυνση του μαέστρου Ανδρέα Πυλαρινού.

Δυστυχώς, η μη έγκαιρη γνωστοποίηση από το Υπουργείο της ημερομηνίας της συναυλίας, είχε σαν αποτέλεσμα τη μη προσέλευση πολλών Αιγυπτιωτών.

Ευελπιστώ ότι οι συμπατριώτες, που δεν μπόρεσαν να παραβρεθούν στην αξιόλογη αυτή βραδιά στο Ηρώδειο, να βοηθήσουν χρηματικά την πρόνοια του ΣΑΕ με το αντίτιμο ενός εισιτηρίου, σε ταπεινό αντιστάθμισμα της απουσίας τους από την κορυφαία εκδήλωση των 75 χρόνων του ΣΑΕ.

Βασίλης Βαγής

Η Αγία Αικατερίνη του Σινά και στην Τραγάνα Φθιώτιδα

Μεγάλη Χάρης και ευλογία της Αγίας Αικατερίνης με αξίωσε να λειτουργηθώ στην ως άνω Εκκλησία, Μετόχι της Μονής του ΣΙΝΑ. Ακόμη μεγαλύτερη ευλογία ήταν να χοροστατεί και να λειτουργεί ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Σινά κ. κ. Δαμιανός.

Ευχαριστώ την Αγία μέσα από την ψυχή μου.

Η Εκκλησία αυτή, ακόμα υπό κατασκευή, είναι ένα αριστούργημα, χάρη στην πρωτοβουλία του Αρχιεπισκόπου κ. κ. Δαμιανού. Σ' ένα λόφο, που δεσπόζει στη Λοκρίδα φαντάζει ολόκληρος ο Ναός

σε δύο επίπεδα: Ο κάτω Ναός, αφιερωμένος στην Αγία Αικατερίνη, διακοσμημένος με εικόνες αντίγραφα από τη μονή του Σινά. Ο πάνω Ναός αφιερωμένος στον όσιο Μωυσή, θα είναι ο δεύτερος Ναός σε όλο τον κόσμο. Οι εργασίες αποπεράτωσης του δεν θα αργήσουν να τελειώσουν, οπότε θα γίνουν τα θυρανοίξια και τα εγκαίνια του.

Στον περίβολο του Ναού χτίζονται μουσείο με βιβλιοθήκη (είναι ήδη έτοιμο), συνεδριακό κέντρο, ξενώνες κ. ά. Εύχομαι και προσεύχομαι στο θεό να γίνουν όλα αυτά γρήγορα για να αξιωθεί ο

Σεβασμιώτατος του Σινά να τα δει έτοιμα, όπως τα είχε ονειρευτεί.

Ειρήνη Καλλιερακοπούλου

Αναμνήσεις από τις Καθηγήτριές μου των Αγγλικών (Αβερύφειο Γυμνάσιο 1955-1961)

Πιστή στην υπόσχεσή μου προς τους αναγνώστες και αναγνώστριες του Περιοδικού μας «ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ», κλείνω τον κύκλο των αφιερωμάτων μου προς τους πνευματικούς μας πατέρες και μητέρες των ξένων γλωσσών με το να μοιραστώ μαζί σας και τις αναμνήσεις μου από τους Καθηγητές και Καθηγήτριές μου της Αγγλικής Γλώσσας στην διάρκεια της μαθητείας μου στο Αβερύφειο Γυμνάσιο από 1955 έως και Ιούνιο 1961. Ειδικά η γνώση της Αγγλικής Γλώσσας επειδή είχε μεγάλη επίδραση στον χαρακτήρα και την ζωή μου οφείλω ένα μεγάλο ευχαριστώ από την καρδιά μου στους συντελεστές εκείνους που με έκαναν να αγαπήσω αυτή την γλώσσα και να επιδοθώ σε αυτήν με αρκετό ζήλο.

Ως γνωστόν, ενώ διδασκόμασταν τα Γαλλικά και τα Αραβικά στο Δημοτικό, τα Αγγλικά τα μαθαίναμε πια στο Γυμνάσιο. Η μόνη μου επαφή με την Αγγλική Γλώσσα, όταν ήμουν μαθήτρια του Δημοτικού, ήταν η διάφορα τραγούδια σουξέ της εποχής ή «Hits» όπως τα λέγανε καθώς και ο κινηματογράφος που αποτελούσε ένα σημαντικό μέρος της ψυχαγωγίας μου. Ο μεγαλύτερός μου αδελφός είχε μια μεγάλη γκάμα από τους επιτυχημένους αυτούς δι-

σκους και όπως ήταν φυσικό τους άκουγα συχνά με αποτέλεσμα να αποστηθίζω τους στίχους χωρίς να καταλαβαίνω την σημασία τους. Στον κινηματογράφο πάλι, οι υπότιτλοι ήταν στα Γαλλικά και οι γνώσεις μου ανεπαρκείς στο να ερμηνεύω τους διάλογους των ηθοποιών. Συνεπώς με συνάρπαξε η ιδέα ότι επιτέλους στο Γυμνάσιο θα μάθαινα και Αγγλικά.

Πρώτη Γυμνασίου λοιπόν και συγκεκριμένα τάξης Α2. Ήλθε η μέρα να γνωρίσουμε την καθηγήτριά μας των Αγγλικών. Το κατάφλι της τάξης το διάβηκε μια νεαρά, χαριτωμένη, αεράτη, ντυμένη με την μόδα της εποχής, ελαφρώς γεματούτσικη κοπέλα η οποία μας συστήθηκε «Στέλλα Γριμάνη». Αποδείχθηκε ένας καλοσυνάτος άνθρωπος, χαμηλών τόνων, που δεν προκαλούσε φοβίες έστω αν κάποια μαθήτρια έρχονταν όχι προετοιμασμένη όπως θα έπρεπε. Προσωπικά αισθανόμουν πολύ άνετα μαζί της. Από την μια η λαχτάρα μου να μάθω αγγλικά από την άλλη η καθηγήτριά μου και τα περίφημα βιβλία «ESSENTIAL ENGLISH» που πράγματι συνταχθήκανε με πολλή σοφία για τους «Foreign Students» συνέτειναν ώστε τα Αγγλικά να γίνουν το αγαπημένο μου μάθημα. Σιγά -σιγά

άρχισε να μου καλλιεργείται και η ιδέα να σπουδάσω Αγγλική Φιλολογία, στην Αγγλία βέβαια, όταν θα αποφοιτούσα. Μετά που τελείωσα το σχολείο δεν ξαναείδα την δίδα Γριμάνη. Με λύπη μου πληροφορήθηκα πως έφυγε από την ζωή νέα, όπως επίσης είχα πληροφορηθεί πως η ξένη γλώσσα που ουσιαστικά δίδασσε ήταν η Γαλλική και όχι η Αγγλική. Για ποιους λόγους η Διοίκηση του Σχολείου μας την τοποθέτησε καθηγήτρια των Αγγλικών στο Α2 το σχολικό έτος 1955-1956 δεν το έμαθα ποτέ.

Στην Δευτέρα Γυμνασίου είχαμε καθηγήτρια την Miss Catherine Jones. Από το επίθετό της γινόταν αντιληπτό ότι θα πρέπει να ήταν ξένη, προφανώς Αγγλικής καταγωγής από πατέρα. Μας είχαν όμως πληροφορήσει ότι συγγένευε με την καθηγήτρια των Αραβικών την Ελληνίδα Κα. Τσιγκούνη.

Η Miss Jones ήταν και αυτή μια χαριτωμένη κοπέλα, αρκετά νεαρά, αμφιβάλλω αν είχαμε μεγάλη διαφορά στην ηλικία, λεπτή στο σώμα, κοντά μαλλιάκια ξανθά με το χαμόγελο πάντοτε στα χείλη. Ντυνόταν σπορ, φούστα

Συνέχεια στη σελίδα 4

Αναμνήσεις από τις Καθηγήτριές

μπλούζα και με μία ζακέτα η φούτερ, όπως τα λένε, ριγμένο στους ώμους τονίζοντας τον νεανικό της αέρα. Ήταν κι εκείνη άνθρωπος χαμηλών τόνων και γενικά με τον τρόπο που δίδασκε και επικοινωνούσε με τις μαθήτριές της (πάντοτε στα Αγγλικά) έδιναν την αίσθηση ότι βρισκόσουν σε κάποια τάξη Αγγλικού Σχολείου και όχι Ελληνικού. Εκείνη την χρονιά 1956-1957 τα σχολεία μας μείνανε κλειστά για 2 μήνες εξ αιτίας του πολέμου του Σουέζ. Η καθηγήτριά μας κάλυψε την ύλη της και με τις προσπαθειές της βοήθησε ώστε να μη μας δημιουργηθούν κενά στην νέα αυτή ξένη γλώσσα την οποία διδασκόμασταν για δεύτερη χρονιά. Την άνοιξη, μεταξύ και άλλων καθηγητών, μας συνόδεψε και η Miss Jones στην σχολική εκδρομή στο Παλάτι της Μοντάζας. Περάσαμε ωραία και χαλαρά μαζί της. Είχαμε φέρι και πικ απ και χορέψαμε "rock and roll" που ήταν τότε πολύ της μόδας, η δε Miss Jones κτυπούσε παλαμάκια με ρυθμό συμμετέχοντας έτσι με τον δικό της τρόπο στο κέφι μας. Την αγαπήσαμε την Miss Jones και όλες θέλαμε να την έχουμε και τον επόμενο χρόνο στην Τρίτη Γυμνασίου στο μάθημα των Αγγλικών. Δεν συνέβηκε αυτό. Η τάξη μου κάθε χρόνο άλλαζε και καθηγητή των Αγγλικών. Η Miss Jones όμως αποτελεί για μένα μια ανάμνηση δροσιάς που με έκαμε να αγαπήσω ακόμη περισσότερο την Αγγλική γλώσσα. Όπου κι αν ευρίσκεται της εύχομαι ολόψυχα να είναι καλά στην υγεία της και χαρούμενη.

Στην Τρίτη Γυμνασίου μας παρέλαβε η Δις. Ερατώ Ζυγοροπούλου, αργότερα Κα. Ερρίκου Χατζηανέστη. Συνειδητοποίησα ότι το σκηνικό άλλαζε πλέον. Τέρμα οι νεαρές δροσερές υπάρξεις της Α και Β Γυμνασίου. Απέναντί μας πλέον θα είχαμε μια πολύ σοβαρή κυρία λεπτή στο σώμα, καλοβαλμένη που κρατούσε τις σχετικές αποστάσεις που σπάνια γελούσε και που εν κατακλείδι ήταν αυστηρή. Η αγάπη μου όμως για το μάθημα των Αγγλικών βοήθησαν ώστε να μη απογοητευτώ από την αλλαγή αυτή του κλίματος. Τουναντίον προσπάθησα να ωφεληθώ και από το διδακτικό ταλέντο της διδας Ζυγοροπούλου και αποζημιώθηκα γι αυτό. Η

καθηγήτρια ήταν αξιοκρατική, και συνεπώς δίκαιη. Αν η μαθήτριά ήταν μελετημένη, ήσυχη στην τάξη και παρακολουθούσε την παράδοση δεν είχε να φοβηθεί τίποτε και ας μην έσκαγαν χαμόγελο τα χείλη της Διδας Ερατούς. Έκτισε πάνω στις βάσεις που θεμελιώθηκαν από τις προκατόχους της στις δύο πρώτες τάξεις. Συνεπώς ήμασταν, κατά την προσωπική μου πάντοτε εκτίμηση και άποψη, αρκετά προετοιμασμένες για τις μεγαλύτερες και τελευταίες τάξεις του Γυμνασίου.

Ωστόσο, ο πατέρας μου επιθυμούσε όπως εμπλουτίσω τις γνώσεις μου της Αγγλικής όχι τόσο για το ενδεχόμενο να σπουδάσω Αγγλική Φιλολογία, αλλά επειδή το πρόγραμμα της οικογένειας προέβλεπε ότι μετά την αποφοίτησή μου θα φεύγαμε για πάντα στην Ελλάδα. Θα έπρεπε λοιπόν, στην χειρότερη περίπτωση, να εργαστώ και η καλή γνώση της Αγγλικής θα αποτελούσε το βασικό μου προσόν.

Έτσι με την νέα χρονιά της Δ' Γυμνασίου 1958-1959 γράφτηκα στο Σχολείο Ξένων Γλωσσών «Oxford» Διευθυντής του οποίου ήταν ο Γιάννης Τσέπερης ο επικεφαλής της Αγγλικής Γλώσσας της Σαλβαγειού Σχολής. Σύμφωνα με τις μέχρι τότε γνώσεις μου με εντάξανε σε κάποιο τμήμα που μαζί με άλλους μεγαλύτερους από μένα σε ηλικία άρchiη η περίοδος του σχετικού φροντιστηρίου. Είχα για καθηγητή ένα νεαρό, ζήτημα να ήταν τότε 20 ετών, φοιτητή της Ιατρικής, απόφοιτο του «Victoria College» ελληνικής καταγωγής που δίδασκε την Αγγλική Γλώσσα για να βγάζει το χαρτζιλίκι του. Ήταν πολύ νοστιμούλης και θα μπορούσε κάθε κορίτσι της ηλικίας μου να τον ερωτευτεί. Εγώ τότε ήμουν για τα καλά τοιμημένη με τον άνδρα μου και δεν με απασχολούσανε οι αλλαγές. Όμως, για να είμαι ειλικρινής, αισθανόμουν πολύ ωραία να με διδάσκει ένας εμφανίσιμος νέος, ευγενής και γνώστης του αντικειμένου που δίδασκε. Ας είναι καλά όπου και αν βρίσκεται. Πιστεύω να έχει γίνει ένας επιτυχημένος γιατρός. Κατά την άποψή μου ήταν πολύ καλός εκπαιδευτικός και τον ευχαριστώ για όσα μου δίδαξε.

Στην Δ' Γυμνασίου η μνήμη μου φέρνει στο νου δύο καθηγήτριες. Την

διδα Ζυγοροπούλου και την Κα Άννα Κλαδάκη, εκείνη την χοντρούλα αλλά με το πολύ γλυκό πρόσωπο. Πρέπει να είχαμε και τις δύο εναλλάξ αλλά δεν θυμάμαι ποια τελικά επικράτησε. Για την διδα Ζυγοροπούλου αναφέρθηκα πιο πάνω. Ομολογώ πως και με την Κα. Κλαδάκη δεν είχα πρόβλημα. Το μόνο μου πρόβλημα ήταν πως τόσο εκείνη όσο και ο άνδρας της ήσαν πολύ φίλοι με μία από τις θείες-αδελφές της μητέρας μου που ήταν παντρεμένη με καθηγητή. Όπως καταλαβαίνετε μελετούσα τόσο πολύ ώστε να παίρνω άριστα για να μην εκτεθώ στα μάτια της. Χάριν της επιμέλειάς μου λοιπόν τα θετικά σχόλια πήγαιναν και ερχόντουσαν έτσι μένανε όλοι ευχαριστημένοι καθηγήτρια, συγγενείς και μαθήτριά.

Για την Ερατώ Ζυγοροπούλου-Χατζηανέστη, όλοι σχεδόν γνωρίζουμε ότι έφυγε από την ζωή πολλά χρόνια πριν φύγει ο σύζυγός της και αγαπημένος μου καθηγητής Ερρίκος Χατζηανέστης. Για την Άννα Κλαδάκη έχω να ακούσω από το 1965 όταν πλέον οι θείοι μου έφυγαν για πάντα από την Αίγυπτο για την Νέα Ζηλανδία.

Φθάσαμε στην Πέμπτη Γυμνασίου, που όπως λένε, θεωρείται η πιο δύσκολη τάξη του Γυμνασίου. Είχαν γίνει τότε αρκετές ανακατατάξεις στο Σχολείο μας. Συμπτυχθήκανε οι τάξεις των αγοριών και των κοριτσιών σε δύο μεγάλα τμήματα. Καθηγήτρια των Αγγλικών εκείνης της χρονιάς η Κα. Ελένη Κωνσταντινίδη η οποία ωστόσο είχε παντρευτεί τον αείμνηστο καθηγητή των εμπορικών μαθημάτων Τάκη Παστρούδη. Με την Ελένη Κωνσταντινίδη- Παστρούδη επικοινωνούμε μέχρι σήμερα και χαιρόμαστε πάρα πολύ γι αυτό. Επίσης είμαστε μέλη του Συλλόγου «Δωδεκανησιακή Μέλισσα» γιατί, αν δεν το γνωρίζετε, η Κα. Ελένη μας κατάγεται από την Χάλκη και όσον αφορά εμένα, οι δύο μου γιαγιάδες ήταν Συμιακές. Βλεπόμεστε λοιπόν σε εκδηλώσεις του Συλλόγου, στο Λύκειο των Ελληνίδων στον Σύνδεσμο των Αιγυπτιακών (ΣΑΕ) και αλλού και πάντοτε της θυμίζω πόσο με είχε εντυπωσιάσει τότε το σχολικό έτος που την πρωτογνώρισα 1959-1960. Ψηλή, όμορφη με κατακόκκινα μαλλιά, με

μου των Αγγλικών

(Αβερώφειο
Γυμνάσιο
1955-1961)

άσπρο δέρμα, κάθε άλλο παρά για Ελληνίδα φαινόταν. Δίδασκε και σε τάξεις του Ανωτέρου Παρθεναγωγείου και είχαμε καλές πληροφορίες για τον τρόπο που δίδασκε. Με βάση την προσωπική μου πάντοτε άποψη, αν η αείμνηστη Ερατώ Χατζηανέστη είχε εκείνο το αυστηρό προφίλ, η ωραία μας Ελένη ήταν απόμακρη. Σας διαβεβαιώ πως στην ουσία δεν είναι αυτός ο χαρακτήρας της. Είναι πολύ ζεστός άνθρωπος για όσους δεν την γνωρίζετε. Τότε όμως φρονούσε πως αυτό θα έπρεπε να είναι το «image» της στην τάξη. Χαλάλι της γιατί, ουσιαστικά, έσω απόμακρη η αυστηρή, όπως και να το πούμε, ήταν δίκαιη και καλή καθηγήτρια. Μια μελετημένη και πειθαρχημένη μαθήτρια δεν είχε τίποτε να φοβηθεί από την Ελένη Κωνσταντινίδη-Παστρούδη. Απεναντίας θα ανταμειβόταν σύμφωνα με τη αξία της και την επίδοσή της. Ο Θεός να έχει πάντα καλά την αγαπημένη μου καθηγήτρια και την οικογένειά της. Χαίρομαι που ευρίσκομαι σε επαφή μαζί της και δεν θα ξεχάσω όταν το 2006 γιορτάσαμε με την τάξη μου στο ΣΑΕ την 45η επέτειο της αποφοίτησής μας και σήησαμε τα κεράκια τραγουδώντας το γνωστό «Happy Birthday» η Κα. Παστρούδη, που μας είχε ωστόσο τιμήσει με την παρουσία της, παρασυρόμενη από το βίωμα του εκπαιδευτικού είπε εκείνο το «Μπράβο σας Παιδιά μου!!!» (επειδή είπαμε το Happy Birthday χωρίς λάθη και με προφορά)

Ήλθε και η τελευταία χρονιά της αποφοίτησης 1960-1961. Καθηγητής Αγγλικών ο αείμνηστος Ευάγγελος Πηγκλής από το Καστελλόριζο αλλά που είχε παντρευτεί Κυθήρια γυναίκα και είχε σημασία που το γράφω αυτό, όπως θα διαβάσετε παρακάτω.

Ο Ευάγγελος Πηγκλής είχε εκδόσει ένα καταπληκτικό βιβλίο γραμματικής για την καλύτερη εκμάθηση της Αγγλικής Γλώσσας από τα Ελληνόπουλα. Επίσης διεύθυνε τα νυκτερινά σχολεία της Ελληνικής Κοινότητας για την περαιτέρω εκμάθηση της Αγγλικής Γλώσσας και άλλων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων. Όπως είχα τότε πληροφορηθεί, υπήρχε μία αντιπαλότητα μεταξύ των κ.κ. Τσέπερη και Πηγκλή. Συνεπώς δεν με συνέφερε να συνεχίσω

το φροντιστήριο της Αγγλικής στην σχολή «Oxford». Ο πατέρας μου όμως επέμενε να μη σταματήσω την σχολή. Ζήτησα μια ακρόαση από τον κ. Πηγκλή, του είπα την αλήθεια και αποφάσισα να γραφτώ στο αντίστοιχο νυκτερινό της Κοινότητας που στεγαζόταν στην Τοισσαία Σχολή και να συνεχίσω την συμπληρωματική προγύμναση. Δεν μετανόησα για την αλλαγή, αντίθετα μαζί με άλλους πολύ μεγαλύτερους μου στην ηλικία και με καθηγητή τον κ. Πηγκλή αγάπησα τον Σαίξπηρ και έμαθα καλή γραμματική.

Όπως αντιλαμβάνεσθε ήμουνα το αστέρι της τάξης μου στο Αβερώφειο στα Αγγλικά. Στο άλλο τμήμα το αστέρι ήταν η αγαπημένη μου φίλη και συμμαθήτρια Σούλα Αθερινού-Ρόη. Πήραμε το βραβείο της Αγγλικής εξημισίας. Το ποσόν του βραβείου μπορούσαμε να το αξιοποιήσουμε σε ρούχα ή βιβλία. Προτίμησα τα βιβλία. Αγόρασα τα άπαντα του Σαίξπηρ και δύο λογοτεχνικά αριστουργήματα όπως την «Emma» της Jane Austin και το «The old curiosity shop» του Charles Dickens που κοσμούν μέχρι σήμερα την οικογενειακή βιβλιοθήκη.

Με τον αείμνηστο Ευάγγελο Πηγκλή συναντηθήκαμε στην Αθήνα αρχές του 1962 όταν ήταν εκπαιδευτικό στέλεχος του Βρετανικού Συμβουλίου και καθηγητής Αγγλικών στην Σχολή των Αναβρύτων. Θυμάμαι πως με παρότρυνε να γραφτώ στο Βρετανικό Συμβούλιο και να παρακολουθήσω τα μαθήματα εκείνα για την απόκτηση του «Proficiency» του Cambridge.

Όμως πολλά πράγματα είχαν αλλάξει για μένα και για τα όνειρά μου την εποχή εκείνη. Δεν υπήρχαν οικονομικές δυνατότητες για σπουδές και μάλιστα Αγγλική Φιλολογία στην Αγγλία. Έπρεπε να εργαστώ. Αλλά όπως λένε, δεν πρέπει να απογοητευόμαστε όταν κλείνει μια πόρτα, αφού κάπου μπορεί να ανοίξει ένα παράθυρο. Για μένα ανοίξαν, με την πάροδο των χρόνων, αρκετά παράθυρα όπως: Το πρώτο μου χαρτζηλίκι, πριν προσληφθώ στην Τράπεζα τον Μάρτιο του 1962, προερχόταν από την κατ'οίκον παράδοση μαθημάτων της Αγγλικής. Μια μάλιστα μικρή τότε μαθήτριά μου, τόσο που αγάπησε την γλώσσα που τελικά σπούδασε

Αγγλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο των Αθηνών και στο πρόσωπό της είδα την προέκταση του δικού μου ονείρου. Στην Τράπεζα εργάστηκα στα τμήματα των Διεθνών Δραστηριοτήτων χάριν των Αγγλικών μου και έφθασα μέχρι το ανώτατο αξίωμα Διοικητικά και Οργανικά. Πήρα το «Proficiency» του Cambridge, το 1988 και την επάρκεια διδασκαλίας από το Υπουργείο Παιδείας. Το 2004, συνταξιούχος πλέον, αποφοίτησα και από το Αμερικανικό Κολέγιο Ελλάδος DEREΕ στον τομέα της Διοίκησης Επιχειρήσεων. Το Αγγλικό Πανεπιστήμιο σαν χώρο και περιβάλλον το βίωσα όταν η κόρη μου σπούδαζε τα μεταπτυχιακά της στο Reading της Αγγλίας.

Τέλος και ύστερα από χρόνια συναντήθηκα με τον αείμνηστο Ευάγγελο Πηγκλή στα Κύθηρα, νησί της καταγωγής του πατέρα μου, στο ωραίο σπίτι της γυναίκας του στο χωριό Καραβά. Τα αγαπούσε τα Κύθηρα ο καθηγητής μας. Δίδασκε δωρεά Αγγλικά στα παιδιά του χωριού, του άρεσε να ψέλνει στην εκκλησία και αγαπούσε την αγροτική ζωή. Με γλυκό αχλάδι ,σπεσιαλιτέ της Κας Πηγκλή, και καφεδάκι στην όμορφη βεράντα του σπιτιού του μοιραστήκαμε αρκετές φορές τις αναμνήσεις μας. Έχω την ευκαιρία και μέχρι σήμερα να αναφέρω στον καθηγητή μου Πηγκλή όταν συναντιέμαι με την ανηψιά του την Κρυστάλλη Λοΐζου από το Καστελλόριζο που είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου στην «Δωδεκανησιακή Μέλισσα».

Λίγο καιρό μετά τον θάνατό του έφυγε από την ζωή και η γυναίκα του. Μαθαίνω πως τα παιδιά του πηγαίνουν για διακοπές στα Κύθηρα. Οσάκις όμως έχω επισκεφθεί τον Καραβά, το σπίτι το βρίσκω κλειστό ...όπως θα πρέπει κι εγώ με την σειρά μου να κλείσω το οδοιπορικό των αναμνήσεών μου με τους καθηγητές και τις καθηγήτριες της Αγγλικής Γλώσσας στο Γυμνάσιο. Γι αυτούς που φύγανε από την ζωή, το άστρο τους ας φωτίζει τον δρόμο και τις καρδιές μας όπως οι γνώσεις που μας έδωσαν φωτίσανε τον νου μας και σμίλευσαν τον χαρακτήρα μας ποιοτικά.

Νίνα Παπαναστασίου-Λουράντου

Κλεομένης Γ΄

ΜΕΡΟΣ Α΄

Όπως είδαμε στο προηγούμενο τεύχος της «ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ», ο Καβάφης σε δυο σημαντικά ποιήματά του, έχει ως πρωταγωνιστή του τον βασιλιά της Σπάρτης Κλεομένη. Πρόκειται για τον Κλεομένη τον Γ΄. Η παρακάτω ιστορία (εν πολλοίς παρμένη από το διαδίκτυο και τον Πλούταρχο) εγείρει το ερώτημα: γιατί ο Καβάφης, από την πολυτάραχη και τραγική ζωή του Κλεομένη, διάλεξε το χωρισμό του Σπαρτιάτη βασιλιά από τη μητέρα του Κρατησίκλεια;

Κλεομένης Λεωνίδου ο Γ, βασιλιάς των Σπαρτιατών(Σπάρτη, περίπου 260 – Αλεξάνδρεια Αιγύπτου 219, βασιλεία 235 – 222 π.Χ.)

Βασιλιάς της Σπάρτης από το γένος των Αγιαδών, υιός και διάδοχος του Λεωνίδου του Β, σύζυγος της Αγιάτιδος, ο μεγαλύτερος κοινωνικός επαναστάτης των αρχαίων χρόνων.

Γεννήθηκε γύρω στο 260 π.Χ. από τον βασιλιά Λεωνίδα τον Β και την Κρατησίκλεια, σε μία εποχή που η Σπάρτη είχε διαβρωθεί από ανατολίτικα ήθη. Το 242 ο πατέρας του, πολιτικός αντίπαλος του μεταρρυθμιστή δεύτερου (Ευρυποντίδη) βασιλιά Άγιδος του Δ, εξορίστηκε από την Σπάρτη, όμως το επόμενο έτος οι Έφοροι και άλλα συντηρητικά στοιχεία συνέλαβαν και θανάτωσαν με απαγχονισμό τον Άγι.

Ο νεαρός Κλεομένης, υποχρεώθηκε από τον μοναδικό πλέον βασιλιά πατέρα του να νυμφευθεί την Αγιάτιδα, τη χήρα του Άγιδος. Παρ' όλο το μίσος της για τον δολοφόνο του συζύγου της, η Αγιάτις αγάπησε τον νεαρό υιό του, Κλεομένη, ο οποίος της δήλωσε ότι θα αφιέρωνε την ζωή του για να την κάνει ευτυχισμένη.

Η Αγιάτις άρχισε σιγά – σιγά να μιλάει στον Κλεομένη για τα μεταρρυθμιστικά όνειρα του δολοφονημένου πρώτου συζύγου της, με αποτέλεσμα αυτός να υιοθετήσει πλήρως τις ιδέες του Άγιδος. Το 235 πέθανε ο Λεωνίδας ο Β και ο Κλεομένης έγινε βασιλιάς, επαναφέροντας τη διπλή βασιλεία με δεύτερο βασιλιά τον αδελφό του Ευκλείδα.

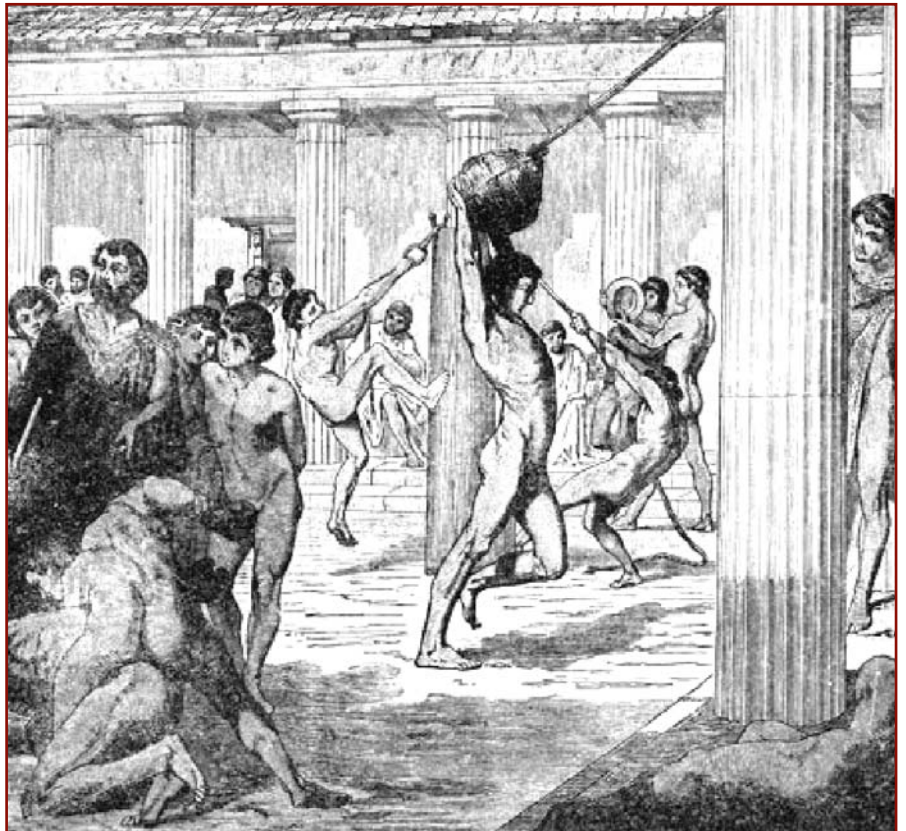
Το 229 οι πελοποννησιακές πόλεις

Τεγέα, Μαντινεία, Καφυαί και Ορχομενός έγιναν σύμμαχοι της Σπάρτης (κατά τον Richard Talbert και άλλους) ή, κατ' άλλους (Πολύβιο, William Smith, κ.ά.), κατελήφθησαν από τον στρατό του Κλεομένου. Στα τέλη του ίδιου έτους επίσης ο Κλεομένης κατέλαβε μετά από πολιορκία και οχύρωσε το Αθήναιον, στα σύνορα Σπάρτης – Μεγαλοπόλεως, ενώ ο αρχηγός του πολιτικού οργάνου των ολιγαρχικών της Πελοποννήσου, της λεγόμενης «Αχαικής Συμπολιτείας», Άρατος ο Σικυώνειος προσπάθησε δίχως επιτυχία

να καταλάβει την Τεγέα και τον Ορχομενό με νυκτερινές επιθέσεις.

Το 228 ο Άρατος κατέλαβε τις Καφυές και οι Έφοροι έστειλαν τον Κλεομένη επικεφαλής 5.000 πολεμιστών να λεηλατήσει την πεδιάδα του Άργους, ο δε στρατηγός της Συμπολιτείας Αριστόμαχος δίστασε να συγκρουστεί μαζί του στο Παλλάντιον, παρ' όλο που υπερτέρουσε αριθμητικά με 20.000 πεζούς και 1.000 ιππείς στην διάθεσή του. Με υψηλό το ηθικό του στρατού του, ο Κλεομένης στράφηκε ενάντια στον Άρατο και κατέστρεψε τον στρατό του στους πρόποδες του Λυκαίου όρους. Η καταστροφή των Αχαιών ήταν τέτοια, που κυκλοφόρησαν έντονες φήμες ότι είχε σκοτωθεί και ο ίδιος ο Άρατος, ωστόσο εκείνος επωφελήθηκε από αυτές και με κάποια υπολείμματα της στρατιάς του κατόρθωσε να καταλάβει αιφνιδιαστικά την Μαντινεία.

Η απώλεια της Μαντινείας, αν και

προσωρινή, προκάλεσε την γκρίνια των Εφόρων και των ολιγαρχικών, που άρχισαν να μεθοδεύουν το σταμάτημα του πολέμου με την Συμπολιτεία.

Αντίθετα όμως από τα δικά τους σχέδια, ο Κλεομένης άρχισε να φέρνει στην Σπάρτη πολλούς ομοϊδεάτες του μισθοφόρους. Αυτό προκάλεσε την ανησυχία των Εφόρων που άρχισαν να σκέπτονται πλέον σοβαρά ότι έπρεπε να φύγει από την μέση ο Κλεομένης που απειλούσε την παντοδυναμία τους, ιδίως μετά την περαιτέρω ισχυροποίηση της θέσης του όταν το 227 κατέστρεψε για μία ακόμα φορά τον στρατό της Αχαϊκής Συμπολιτείας στα Λεύκτρα.

Βλέποντας ο Κλεομένης ότι ήταν πια ώρα να επιβάλει το επαναστατικό πρόγραμμά του, έβγαλε όλον τον στρατό

και πολιτογράφησε ως Σπαρτιάτες πολίτες πολλούς περίοικους, ξένους και απελεύθερους είλωτες («υπομείονες») για να πυκνώσει τις τάξεις του στρατού του (τον οποίο όπλισε με μακρά δόρατα, όπως τα μακεδονικά) έως τον αριθμό των 4.000 πολεμιστών. Στην συνέχεια έβαλε σε εφαρμογή το επαναστατικό πρόγραμμα του Άγιδος, με την ιδεολογική υποστήριξη της συζύγου του και του στωϊκού φιλοσόφου Σφαίρου του Βορυσθενίτη, καταργώντας τα χρέη και τις υποθήκες, προβαίνοντας σε κοινωνικοποίηση και αναδιανομή της ιδιοκτησίας γης σε 4.000 ίσα μερίδια και επαναφέροντας την «λυκούργειο αγωγή» στην εκπαίδευση των μικρών Σπαρτιατών και τα παραδοσιακά «συσσίτια», τον «μέλανα ζωμό» και το ερυθρό ένδυμα των

περάσει με την πλευρά της Σπάρτης και ο Άρατος βρισκόταν σε τόσο απελπιστική θέση, που τελικά υποχρεώθηκε να στραφεί για βοήθεια στον έως τότε εχθρό του βασιλιά της Μακεδονίας Αντίγονο τον Γ τον Δώσωνα, με δέλεαρ την παραχώρηση της Κορίνθου.

Ο Κλεομένης οχύρωσε τον Ισθμό, όμως οι υποκινημένοι από τον Άρατο Αργείοι ολιγαρχικοί στασίασαν εναντίον του και έσφαξαν την σπαρτιατική φρουρά, υποχρεώνοντάς τον να εγκαταλείψει την περιοχή για να επανακαταλάβει το Άργος, γεγονός που φυσικά επέτρεψε στον Αντίγονο Δώσωνα να εισβάλει στην Πελοπόννησο. Λίγο πριν του παραδώσουν όμως την πόλη οι στασιαστές, ο Κλεομένης δέχθηκε την

της πόλης σε εκστρατεία στην Αρκαδία και μετά επέστρεψε αιφνιδιαστικά, συνέλαβε και θανάτωσε τους 4 από τους 5 Εφόρους (ο 5ος κατέφυγε ικέτης σε Ναό), εξόρισε 80 περίπου ολιγαρχικούς και απέμεινε πλέον η μοναδική εξουσία στην Σπάρτη. Για να ισχυροποιήσει ακόμα περισσότερο την θέση του, χάρισε όλη του την ακίνητη περιουσία στην πολιτεία και προέτρεψε τους συγγενείς και τους φίλους του να πράξουν όμοια, κατήγγησε επίσημα το 227 την αρχή των Εφόρων, θέσπισε το βμελές συμβούλιο των «Πατρονόμων»

«ομοίων» πολιτών

Το επαναστατικό έργο του Κλεομένης συνδυάστηκε και με στρατιωτικό. Το 226, ενώ οι σύμμαχοί του Ηλείοι έδιωχναν τους Αχαιούς από την Ακρόρεια, ο ίδιος εκστράτευσε ενάντια στην Δύμη, επικεφαλής σπαρτιατικού και συμμαχικού στρατού 20.000 ανδρών. Προσπαθώντας να υπερασπιστεί την Δύμη, ο Άρατος παρέταξε τον δικό του στρατό στο Εκατόμβαιον, όπου όμως ηττήθηκε για μία ακόμα φορά κατά κράτος. Περί το 224 οι περισσότερες πόλεις της Πελοποννήσου είχαν

επίθεση του ιππικού των Μακεδόνων, κινδύνευσε να περικυκλωθεί και εσπευσμένα υποχώρησε στην Τεγέα, όπου επιπρόσθετα πληροφορήθηκε τον θάνατο της αγαπημένης γυναίκας του. Ο Αντίγονος αποκατέστησε παντού τους ολιγαρχικούς, κήρυξε «στασιαστή» και επικήρυξε τον Κλεομένη και μέσα στο 223 κατέλαβε την Τεγέα, τον Ορχομενό και την Μαντίνεια, της οποίας ο πληθυσμός πουλήθηκε στα σκλαβοπάζαρα από τον Άρατο.

Η συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Αγαπητό μέλος,

Για να συνεχίσει ο ΣΑΑΣΑ να υπάρχει και να μη χαθεί στη λήθη του χρόνου, είναι απαραίτητη η καταβολή της ετήσιας συνδρομής σου. ΕΚΡ 2002

Με επιταγή των ΕΛΤΑ, στην πρόεδρο Ειρήνη Καλλιαρεκοπούλου, Χατζηγιάννου 4

Νέα Φιλοθέη Αθήνα 11524 τηλ 210 6929149 κιν.6973013800

ή με κατάθεση στην Εθνική Τράπεζα αρ. λογαριασμού 182/947154-55, στα ονόματα:

Ε. Καλλιαρεκοπούλου και Τ.Καραγιάννης.

Σ' αυτήν την περίπτωση, μην παραλείψεις μετά την κατάθεση, να ενημερώσεις σχετικά την πρόεδρο, διότι ήδη υπάρχουν καταθέσεις χωρίς να γνωρίζουμε ποιος τις έχει κάνει.

Αγαπητά μέλη,

Ο Σύνδεσμος μας, για τα εκατοντάχρονα του κτηρίου όπου φοιτήσαμε τα χρόνια της νιότης μας, ετοιμάζει επιτετιακό λεύκωμα με την ιστορία του, αλλά και με φωτογραφίες από τη μαθητική μας ζωή.

Περιμένουμε να μας παραχωρήσετε, για λίγες μέρες, φωτογραφικά σιγμοτύπα από το προσωπικό σας αρχείο.

Οι φωτογραφίες πρέπει να έχουν τραβηχτεί στην τάξη, την αυλή, το γήπεδο, σε σχολική εκδρομή ή στην αίθουσα Ιουλίας Σαλβάγου.

Απαραίτητες, είναι φωτογραφίες τελειοφοίτων (με ονόματα στην πίσω πλευρά) για το κεφάλαιο: ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΤΟΥ 19...

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του ΣΑΑΣΑ χρειάζεται και τη δική σου συνεργασία. Αυτό το φυλλάδιο είναι και δικό σου βήμα. Μη διστάσεις να μας στείλεις, αν όχι πολιτιστικού ή επιστημονικού περιεχομένου συνεργασία, έστω μια προσωπική σου ευτράπελη ή σοβαρή, συγκινητική ή τρυφερή ανάμνηση για να τη δημοσιεύσουμε.

ΑΡΩΓΟΙ ΤΟΥ ΣΑΑΣΑ

• 0€

Οι συναντήσεις των ΑΒΕΡΩΦΙΤΩΝ γίνονται κάθε 4η Τετάρτη του μήνα, στο φιλόξενο χώρο του ΣΑΕ, μετά τις 8.00μμ.

Για το 2008: 22/10, 26/11

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου & τα τηλέφωνα τους:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ	Ειρήνη Καλλιαρεκοπούλου	210 6929149	κιν. 6973013800
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	Τάκης Καραγιάννης	210 9710173	κιν. 6945700190
Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	Βασίλης Πεκλάρης	210 8625842	κιν. 6972564527
ΤΑΜΙΑΣ	Βασίλης Βαγής	210 9628721	κιν. 6977325761
ΕΦ. ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ	Πάνος Κατέρης	210 7524298	

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
της ΑΒΕΡΩΦΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
Διανέμεται δωρεάν στα μέλη του.

Εκδότης: Ειρήνη Καλλιαρεκοπούλου τηλ.: 210 6929149
e-mail: vayis@saasa.gr

Δημιουργικό-Παραγωγή:
Ράνια Παπαπέτρου τηλ.: 210 2019672

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων τους.